

jistotě nemůže však zajištění tímto právem zástavním sahati dále, než ono zajištění, jež původně získáno bylo povoleným zákazem a příkazem. Když tedy toto posléz uvedené zajištění bylo časově omezeno tím, že prozatímní povolení k výslovnému návrhu strany ohrožené povoleno bylo nejdéle do 1. listopadu 1919, takže uplynutím této lhůty povolený zákaz a příkaz sám sebou byl by pozbyl účinnosti, dlužno uznati, že také zajištění právem zástavním na složené jistotě bylo omezeno stejnou měrou časově, tudíž nejpozději dnem 1. listopadu 1919 zaniklo, což má v zápětí, že složená jistota se uvolnila a beze všeho odpůrci strany ohrožené může býti vydána.

Jest sice správně, že kdyby jistota nebyla bývala složena, strana ohrožená byla by mohla vymoci si prodloužení lhůty stanovené v prozatímním opatření do 1. listopadu 1919 a tím spolu prodloužití zajištění svého nároku, kterážto možnost byla jí však odňata tím, že povolené prozatímní opatření po složení jistoty bylo zrušeno. Ale ohrožená strana mohla si přes to zabezpečiti další zajištění svého nároku, kdyby včas byla podala opětný návrh na povolení přiměřeného prozatímního opatření, jehož účinky by by mohl odpůrce opět odvrátiti jen složením jistoty, nebo ponecháním jistoty již složené, jako náhrady za opatření prozatímní znova povolené. Opomenuvši tak se zachovati, musí strana ohrožená sama sobě přičítati, že pozbyla zajištění svého nároku, a nemá důvodu stěžovati si do usnesení soudu rekursního, jímž odpůrci bylo povoleno vydání jistoty.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 27. dubna 1920, čj. R. I. 251/20-1.

Schin.

Nepřípustnost exekuce dle § 354 ex. ř. k vynucení dodávky věci zastupitelné.

Krajský s. v P. povolil podle smíru téhož soudu ze dne 20. listopadu 1919, čís. jedn. Cg. III. 228/19-5 exekuci za účelem dodání jednoho nového, pro dokonalý výkon způsobilého ssacího stroje s dvěma žejbry, s větrníčkem se 4 potaženými rámcí a s hedvábným povlakem na čistění krupice a dunstu, t. j. šupin a lehčích součástí.

Podle tohoto usnesení uložil exekuční soud povinné straně, aby ve 3 týdnech dostála svému závazku, dodati řečený stroj, jinak že se jí uloží k návrhu vymáhající strany peněžitá pokuta 300 K ve prospěch chudinského fondu.

Vrchní zem. soud, jako soud rekursní, vyhověl stížnosti povinné strany a změnil usnesení krajského soudu v P. v ten rozum, že se exekuční návrh vymáhající strany zamítá z těchto důvodů:

Smír tvořící exekuční titul, nezní na zhotovení neb dohotovení, nýbrž na dodání jednoho ssacího stroje s přísl. tedy movité věci určitého druhu a zároveň zastupitelné, a tu, jak z porovnání § 346 ex. ř. s §§ 353 a 354 ex. ř. vyplývá, jest možna jen exekuce dle § 346 ex. ř. a selže-li tato, tedy zůstává vyhrazen nárok náhradní (§ 368 ex. ř.), jak je to v motivech k § 346 ex. ř. podrobně odůvodněno. Exekuce dle § 353 neb 354 ex. ř. vztahuje se dle nápisu toliko na »jiná« jednání než ta, která napřed a tedy též v § 346 jsou uvedena, zde však o takové jiné jednání nejde.

Ostatně už podle obsahu žaloby šlo o smlouvu kupní dle § 1166 n. zn. obč. z. a nikoli o smlouvu o dílo.

Bylo tedy návrh na exekuci dle § 354 ex. ř. zamítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti vymáhající strany z těchto důvodů:

Obsah exekučního titulu určuje způsob vedení exekuce.

Exekuční titul zní na dodání ssacího stroje, tedy movité věci v § 346 ex. ř. naznačené, a nejde tedy o nezastupitelné jednání, závislé na vůli dlužníkově, jakéž má na zřeteli § 354 ex. ř., jenž dopouští v tomto případě ovšem vedení exekuce pohrožením peněžité pokuty. Tohoto způsobu vedení exekuce za daných poměrů užití nelze a právem byl exekuční návrh zamítnut.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 26. května 1920, čís. jedn. R. I. 292/20-1.

Dr. Weissberger.

Navrhnul-li žalobce v žalobě odsouzení žalovaného k zaplacení zažalované pohledávky v říšských markách a v žádosti za vydání rozsudku pro zmeškání pro nepodanou odpověď odsouzení k placení pohledávky na korunovou měnu převedené, dlužno žádost tu zamítnouti.

V žalobě navrhnul žalobce, aby žalovaný odsouzen byl zaplatiti za zboží, odebrané 9120 M. 70 pf., resp. 17.119 K 55 h. Když odpověď na žalobu podána nebyla, podal žalobce žádost za vydání rozsudku pro zmeškání, obmeziv zažalovanou pohledávku na 9839 K 55 h. Zemský soud odsoudil žalovaného k zaplacení této pohledávky a vrchní zemský soud rozsudek první stolice potvrdil.

Nejvyšší soud rozsudek ten změnil a žalobní žádost, aby žalovaný uznán byl povinným platiti v korunách, zamítnul.